

Херсонський державний аграрно-економічний університет
Федерація аудиторів, бухгалтерів і фінансистів АПК України
Спілка економістів України
ПАТ «Райффайзен банк Аваль»

Збірник тез

**III Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет – конференції
здобувачів вищої освіти і молодих вчених**

**«ЕКОНОМІКА, ФІНАНСИ, УПРАВЛІННЯ:
НАУКОВІ ПІДХОДИ
ТА ПРАКТИКА РЕАЛІЗАЦІЇ»**

11 березня 2020 року м. Херсон

УДК 33(477)

Економіка, фінанси, управління: наукові підходи та практика реалізації: зб. матеріалів здобувачів вищої освіти і молодих вчених III Всеукр. наук. – практ. конф. / за ред. Танклевської Н.С. Херсон : ХДАУ, 2020. 253 с.

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції висвітлюють широкий спектр теоретичних і практичних питань розвитку економіки України. Тематика конференції охоплює питання дослідження сучасного стану економічних відносин та фінансової діяльності суб'єктів господарювання, управлінські та адміністративні аспекти розвитку підприємництва в Україні. Призначено для науковців, викладачів, аспірантів, здобувачів вищої освіти, слухачів інститутів підвищення кваліфікації, спеціалістів з економіки та освіти.

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет Науково-методичною комісією економічного факультету Херсонського державного аграрно-економічного університету

регулювання обігу грошових коштів відбувається не безпосередньо: дисконтна ставка-грошова маса-відсоткові банківські ставки, а опосередковано: дисконтна ставка з рефінансування визначених пріоритетних національних програм - зростання грошової маси за цими проектами - зміна відсоткових банківських ставок - коригування дисконтної ставки НБУ для проведення рефінансування всієї банківської системи. За рахунок такого підходу можна ефективніше виявляти потенційні джерела фінансування всіх стадій забезпечення та вчасного регулювання інноваційно-інвестиційного зростання економіки [3, с. 44].

За результатами дослідження можна стверджувати, що ефективні стимули зростання інноваційно-інвестиційних індикаторів потребують абсолютно нових нестандартних рішень у процесі застосування традиційних фінансових важелів регулювання, що відображають важливість сформованої ситуації. З цією метою пропонується розробка і впровадження нового трансмісійного механізму, що дозволить паралельно використовувати математичну модель, яка б відображала динаміку основних макроекономічних показників в комплексі з іншими інструментами фінансового регулювання.

Література

1. Ковалюк О.М. Методологічні основи фінансового механізму // Фінанси України. – 2003. – № 4. – С. 51-59
2. Кузьмін О.Є. Проблеми фінансово-кредитного регулювання інноваційного розвитку виробничо-господарських структур: Монографія / О.Є. Кузьмін, І.В. Алексєєв, М.К. Колісник/ За заг. ред. О.Є. Кузьміна, І.В. Алексєєва. - Львів: Видавництво національного університету «Львівська політехніка», 2007. - 152 с.
3. Опарін В.М. Фінансова система України (теоретико-методологічні аспекти) / В.М. Опарін. - К.: КНЕУ, 2005. – 240 с.

*Каламан О. Б. - к.е.н., доцент кафедри менеджменту і логістики,
докторант
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса*

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ

Економічна ефективність будь-якої держави визначається, перш за все, обсягом валового продукту на душу населення; рівнем інфляції, безробіття; розвитком інноваційних технологій; стійкістю до можливих світових економічних криз; методів і способів, що впливають на досягнення зростання економіки і раціональне використання ресурсів країни безліч. Одним із сегментів, який здійснює істотний вплив на економічний розвиток в цілому є малий і середній бізнес. Від впевненого розвитку малого і

середнього бізнесу безпосередньо залежить насичення ринку різноманітними товарами і послугами, формування здорового конкурентного середовища, створення нових робочих місць. І звичайно, - зміцнення промислового і аграрного потенціалу українських регіонів, підвищення якості життя населення країни. Крім того малий і середній бізнес є найбільш ефективним провідником нових технологій і інновацій, що обумовлено особливостями малих підприємств і їхніми перевагами при виконанні НДДКР. Таким чином, забезпечення конкурентоспроможності малого та середнього бізнесу має стати однією з провідних напрямів державної регіональної політики щодо досягнення високого рівня соціального-економічного розвитку регіону та підвищення добробуту населення.

Підвищення конкурентоспроможності малого і середнього бізнесу виноробних підприємств в Одеському регіоні має бути не лише задачею самого бізнесу, а й метою діяльності органів державної влади. Влада і бізнес повинні спільно виробляти механізми забезпечення конкурентоспроможності виноробних підприємств. Розвиток в Україні ринкових відносин в сфері економіки, корінний переворот щодо розвитку країни наклали свій відбиток на всі сфери життєдіяльності. Економічна сфера, будучи системоутворюючою, має найбільший вплив на всі інші сфери людської діяльності. В результаті сталося поширення застосування економічних категорій і понять на багато інших областей. Основу ринкової економіки становить поняття конкуренції, як головної рушійної сили еволюції взаємовідносин суб'єктів, що функціонують в даному середовищі. Найбільш успішним учасником такого змагання є той, хто здатний витримувати конкурентну боротьбу на вітчизняному та зовнішньому виноробних ринках. Така характеристика, як конкурентоспроможність, до недавнього часу була категорією, по-перше, мало розробленою вітчизняною економічною наукою, а по-друге, багато в чому спірною і дискусійною, на що є вагомі причини [1, с. 17-22]:

- в дореформених умовах звернення до цієї області економічного життя не було актуальним, а трансформація національної господарської системи України є досить швидкою і радикальною, а наука не встигає осмислити нові реалії;

- певною мірою такому осмисленню заважають і удавана очевидність змісту категорії конкурентоспроможності, і її близькість до категорії ефективності, хоча перша, ґрунтуючись на останній, містить в собі більш складні взаємозв'язки окремих характеристик аналізованих об'єктів [2, с.57];

- висока теоретизованість і низький рівень практичної застосовності. Розвиток ринкової економіки в умовах української дійсності відбувалося виключно експериментальним способом, коли рішення приймалися, розробки впроваджувалися, а потім відбувалося теоретичне осмислення результатів.

За такою схемою можна розвиватися тільки до певного етапу, на незначних рівнях складності господарських взаємовідносин ринку

виноробної продукції. Коли ж настала межа цього напрямку, з'явився інтерес до більш теоретизованих підходів. В результаті стали розроблятися фундаментальні категорії ринкових відносин, і на сьогоднішній день вітчизняна наука накопичила певний теоретичний потенціал. Поняття «конкурентоспроможність», якщо говорити дослівно, означає «бути здатним до конкуренції». Розгляд питання в даній площині може допомогти відповісти на ряд питань. У науковій літературі, присвяченій даній проблемі присутні різні підходи до визначення конкуренції.

На сучасному етапі розвитку економіки даний підхід до питання є одностороннім, оскільки розглядає конкуренцію тільки як діяльність щодо обмеження свободи суперників і не враховує власної зацікавленості суб'єктів в позитивній дії. Такий підхід є явно недостатнім для вивчення сутності конкурентоспроможності, так як в даному випадку її сутність зводиться виключно до наявності можливості і коштів ефективно перешкоджати свободі дії суперників. Однак тут проглядається досить істотна, скоріше навіть основоположна, складова конкуренції - принцип змагальності. Мета конкуренції - боротьба за отримання можливо більшого прибутку. Таким чином, іншою стороною конкуренції, її рушійною силою для кожного з учасників є особистий мотив, зацікавленість в досягненні позитивного для себе результату. Протидія суперникам не повинна і не може бути самоціллю конкуренції. Це є другорядний наслідок зусиль щодо досягнення вигідних для себе результатів. У перекладі з латинської конкурувати означає «стикатися». Фактично, конкуренція - це боротьба, протистояння інтересів. Це також необхідно враховувати, оцінюючи конкурентоспроможність. Виходячи з вищесказаного, можна зробити висновок, що конкурентоспроможність об'єкта - це стан, що характеризує реальну або потенційну можливість виконання своїх функціональних обов'язків в умовах можливої протидії суперників. Дане визначення представляє найбільш загальну, придатну характеристику до всіх об'єктів.

Оцінкою і аналізом конкурентоспроможності виноробних підприємств займається достатня кількість різних учасників ринку (конкуренти, інвестори, ін.). Будь-який із суб'єктів оцінки конкурентоспроможності ринку виноробної продукції, які б цілі він не переслідував, бажає знати, який з об'єктів в найбільшому, а який в найменшому ступені конкурентоспроможний. Виникає проблема кількісної оцінки конкурентоспроможності. В цьому випадку ми стикаємося з порівняльною оцінкою, яка в економічній літературі отримала назву «рівень конкурентоспроможності». Необхідно відзначити, що багато авторів, застосовуючи поняття «конкурентоспроможність», підсвідомо мають на увазі саме це - ступінь переваги одного об'єкта над іншим, що відображає рівень конкурентоспроможності. Трактуювання цієї категорії в зазначеному ракурсі спирається на факт існування конкуренції, яка передбачає наявність суперників. По відношенню до них і визначається ступінь переваги. В іншому випадку, просто неправильно говорити про конкурентоспроможність будь-яких об'єктів.

Така характеристика, як конкурентоспроможність, є оцінним показником, тому передбачає наявність суб'єкта, об'єкта і мети оцінки [3, с. 175]. Формування мети дослідження є першим і основним етапом проведення оцінки. Від його результатів залежить весь подальший хід аналізу. Важливо розуміти, що неправильне визначення мети проведеної оцінки може спотворити результати дослідження. Оцінка рівня конкурентоспроможності будь-яких об'єктів може переслідувати найрізноманітніші цілі: від вивчення становища конкретного товару на ринку до вивчення інвестиційної привабливості цілих галузей або країн. Тому дане багатогранне поняття може бути визначено як залежність від вирішуваних завдань. У ролі суб'єктів оцінки можуть бути різні учасники ринку (продавці, покупці, конкуренти), органи державної влади, інвестори. Конкурентоспроможність - самий універсальний показник ринкового стану будь-яких об'єктів і може надавати корисну інформацію багатьом учасникам ринку. Конкурентоспроможність є універсальним показником, який може застосовуватися в багатьох сферах життєдіяльності, але все ж за своєю суттю вона залишається поняттям економічним, і найбільш правильне її застосування саме до економічних об'єктах. При розгляді питання про конкурентоспроможність підприємств є доцільним виділити конкурентоспроможність малого і середнього бізнесу і конкурентоспроможність великих підприємств. Різниця цих двох понять полягає не стільки в масштабах виробництва, чисельності працівників, скільки в самій природі малого і великого бізнесу. Так малі і середні підприємства на відміну від великих, мають наступні конкурентними перевагами [4, с. 189]: швидке створення нових робочих місць - значне в масштабах економіки; інноваційний характер діяльності, швидке впровадження нових технологій; швидка реакція на сигнали ринку і зміни бізнес-середовища; орієнтація на максимальне задоволення запитів споживачів; економічна і виробнича гнучкість і мобільність.

Література

1. Стасюкова К. В. Напрями підвищення конкурентоспроможності підприємств м'ясної промисловості: дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: 08.00.04: захист 29.10.2019 / наук. кер. Л. В. Іванченкова. Одеса: ОНАХТ, 2019. 198 с.
2. Цибульська Е. І. Конкурентоспроможність підприємства: навчальний посібник. Харків: НУА, 2018. 320 с.
3. Конкурентоспроможність підприємства: оцінка рівня та напрями підвищення: монографія / за ред. Янкового О. Г. . Одеса: Атлант, 2013. 470 с.
4. Ракітіна Н. О. Конкурентоспроможність транснаціональних корпорацій високотехнологічного бізнесу: дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: 08.00.02: захист 14.06.2016 / наук. кер. Є. Г. Панченко. Київ, 2016. 285 с.

Величко О.О., Повод Т.М. Формування фінансових ресурсів підприємства та ефективність їх використання	42
Волощук Ю. О. Пріоритети розвитку агропромислових підприємств в умовах неоіндустріальної модернізації	44
Воробйова М. Г., Ломоносова О.Е. Стимулююча роль інвестицій у вітчизняну портову галузь	46
Грановська В.Г., Галат Л.М. Проблеми і здобутки розбудови інфраструктури плодоовочевої галузі	49
Гринько Д.П., Боліла С.Ю. Маркетингові інструменти формування лояльності споживача на ринку продукції м'ясопереробки м. Херсона	52
Грушева В.О., Адвокатова Н.О. Стимулювання купівельної активності через дизайн упаковки товару	54
Гурєєв О.О., Петрова О.О. Інноваційні пріоритети розвитку роздрібної торгівлі	56
Dashevska L.M. Entrepreneurship development in Ukraine	59
Дяченко Н.С., Аверчева Н.О. Напрями ефективного використання техніко-технологічної бази фермерських господарств	61
Жерепа М.В., Трусова Н.В. Зв'язки та закономірності грошових потоків в системі фінансових відносин сільськогосподарських підприємств	64
Zhukova, Iryna Modern ways for the formation of state-public communication and formation principles of its structure	67
Захарчук І.Ю., Трусова Н.В. Фінансовий механізм регулювання інноваційно-інвестиційного розвитку економіки України	69
Каламан О. Б. Конкурентоспроможність виноробних підприємств малого та середнього бізнесу	71
Карпенко Н. Г. Складові фінансової безпеки держави	75
Кобиліна Н.О. Насінництво в Україні: переваги використання якісного насіння	78
Коваленко Д. О., Карнаушенко А.С. Зелений туризм як елемент підприємництва в сільських місцевостях	79
Ковальов В.В., Федорчук О.М. Аналіз інвестиційних потоків в агарний сектор Херсонської області	82
Ковальчук А. С., Ломоносов А.В. Перспективи розвитку вітчизняних портів з точки зору західних інвесторів	85
Ковтун В.М., Танклевська Н.С. Проблеми процедури публічних закупівель та ціноутворення у сфері містобудування	87

Збірник тез
III Всеукраїнської науково-практичної Інтернет - конференції
здобувачів вищої освіти та молодих вчених
«Економіка, фінанси, управління: наукові підходи та практика реалізації»
11 березня 2020р.

За редакцією д.е.н., професора Танклевської Н.С.

Технічний редактор – к.е.н., доцент Петрова О.О.

Умовн.друк.арк 16.05

*Видається в авторській редакції.
Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших
даних несуть автори статей.
Думки, положення і висновки, висловлені авторами, не обов'язково
відображають позицію редакційної колегії.*